

Anul 65

Seria II

Nr. 825

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Joi

17 octombrie 1963

8 pagini

15 bani

Rod bogat

Foto : I. MICLEA

CONCRET ŞI OPERATIV

Brigada artistică de agitație, unul dintre cele mai noi genuri de manifestare artistică, se bucură pe zi ce trece de o tot mai mare popularitate în viața satului. De altfel cifra de peste 9.000 de brigăzi artistice de agitație participante în prima etapă a concursului al VII-lea demonstrază cât se poate de bine acest fenomen. Ceea ce face ca aceste colective artistice să fie tot mai îndrăgite de masă este în primul rând eficacitatea programelor prezentate, manifestată printr-o atractivă și vie agitație în jurul celor mai arzătoare probleme din viața satului contemporan, popularizând pe scena satului ceea ce este nou și înaintat și satirizând tot ceea ce este depășit de viață, de cerințele realității.

Folosind un bogat material factual local, ele vin în sprijinul rezolvării practice imediate a unor probleme de muncă și de viață, sau a dezbaterii unor aspecte ce țin de educația cetățenească, de formarea și dezvoltarea unor atitudini noi, înaintate, a unei conștiințe înalte corespunzătoare epocii pe care o trăim. Puternice mijloace instructiv-educative, brigăzile artistice aduc în mod operativ contribuția lor la mobilizarea colectivităților pentru îndeplinirea sarcinilor economice ale gospodăriei colective, pentru participarea activă la dezbaterile colective și a propriilor lor probleme de muncă și viață. În această perioadă brigăzile artistice de agitație trebuie să acționeze concret și operativ, prezentând și susținând programe noi, cu un conținut cât mai strâns legat de campania de toamnă, contribuind astfel din plin la mobilizarea întregului sat pentru îndeplinirea la timp a acestor importante lucrări agricole. În bătaia ce se desfășoară în fiecare sat, pentru stringerea ultimelor recolte ale anului 1963 și pentru însămânțarea grâului la cel mai înalt nivel agrotehnic, brigăzile artistice de agitație găesc atâtea și atâtea fapte vii de viață și de muncă ce exprimă hărnicia și priceperea colectivităților, mecanizatorilor și agronomilor și care trebuie să-și găsească oglindirea prin imagini artistice în fiecare program, prezentat în această perioadă de toamnă. Esențialul în programul de brigadă trebuie să-l constituie în primul rând exemplul pozitiv, contrastul între nou și vechi, între bine și rău, înfățișat sugestiv, cu măiestrie artistică și cu forță de convingere. Utilizând cu pricepere monologul, dialogul, sceneta, cîntecul, versul, strigătura, snoava, dansul, ghicitoarea etc., multe brigăzi artistice de agitație au reușit să-și alcătuiască programe bune, educative și artistice reflectând probleme majore ale satului: întărirea economico-organizatorică

a gospodăriei agricole colective, sporirea continuă a producției agricole vegetale și animale prin introducerea pe scară tot mai largă a științei și tehnicii agricole. Dezbaterile și discuțiile colectivităților în adunările lor generale, în brigăzi sau echipe în jurul problemelor de producție ș.a., sînt mereu în atenția colectivelor de creație ale brigăzilor, constituind bogate și variate surse de inspirație pentru întocmirea textelor acestor programe. De exemplu, în programul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural Brănișca, raionul Ilia, se arată :

*„În adunare noi toți ne-am sfătuit
Să nu se risipească un pumn de boabe
Pămîntul poate da destule roade
Cînd e cu dragoste gospodărit.*

*Așa belșugul nu ne-o ocoli
La seceriș și la cules în toate
Hambarele s-or umple de bucate
Și avîntul colectivei va spori“.*

Preocuparea crescîndă a colectivităților pentru însușirea de noi și noi cunoștințe agrotehnice, interesul și dragostea lor pentru știința agricolă, au fost exprimate în versuri ca :

*„Agrotehnică știință
Mintea ne-ai îmbogățit
Sfatul bun de trebuință
Noi prin tine l-am găsit“.*

(Din programul brigăzii artistice de agitație a căminului cultural Fundeni, regiunea Ploiești).

Și în acest sens exemple ne oferă multe brigăzi artistice de agitație. Brigada din Craidorolț, raionul Carei, inspirîndu-se din planul de producție al gospodăriei colective, a prezentat cu regularitate programe interesante legate de sporirea producției vegetale și animale, fapt care a avut o mare eficiență pentru mobilizarea colectivităților la realizarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole. Brigada artistică din Suțești, regiunea Galați, își înnoiește mereu programele în funcție de sarcinile concrete și imediate ale satului, menținîndu-și astfel mereu nota de operativitate.

La căminele culturale, la G.A.C. sau la locul de producție, brigada artistică de agitație trebuie să fie prezentă și în acest sezon de toamnă cu programe bune, legate de munca colectivităților și mecanizatorilor.

N. NISTOR

directorul Casei Centrale a Creației Populare

MIORIȚA LA EA ACASĂ

Era în prima săptămînă a lunii octombrie. Mașina noastră alerga prin soarele toamnei, prin aurul ei, zăbovind în satele hunedorene. Turmele de mioare, nenumărat de multe, coborau în zilele acelea monotone către stîne și nici că se sinchiseau să se ferească din calea noastră. Tresăream ușor. Încercam o emoție lăuntrică. Parcă auzeam de undeva : „Pe-un picior de plai, pe-o gură de rai...“

Era un splendid apus de octombrie peste acel sat Daia Romînă unde colectivitățile aflaseră cu o zi înainte că-i vor vizita poezii în „Săptămîna poeziei“. În sala căminului cultural s-au adunat toate vîrstele venite de la cîmpuri. Erau acolo moromeți, erau mulți de-ai lui Mitrea Cocor, formînd familia gospodarilor de la colectiva „Viață Nouă“. Ne așteptau într-o liniște monumentală ! Erau ei, mîndri autori de balade și doine, și-n același timp făuritori de pîine. La masă au luat loc pe rînd scriitorii ale căror nume le erau cunoscute. În sală, mai mult de o mie de ochi înviorau și făceau să sune mai vibrant cuvintele poezilor. Și nu se mira nimeni că poezia se confundă atît de mult cu sufletul lumii din sală. Viața oamenilor din Daia Romînă are poezie în toată desfășurarea ei. Satul s-a înnoit cu 300 de case care vădesc gustul ales al locatarilor. Drumurile s-au împodobit de cîțiva ani încoace cu dungi paralele de pomi fructiferi, iar înfrumusețarea satului de acum e o datorie în firea tuturor oamenilor. Poezia lucrurilor, dragostea pentru frumos, se răsfrînge și în tradiția sărbătorilor, a horelor tumultuoase, unde de multe ori viața de toate zilele este turnată în zicători și poezii. Colectivitățile sînt buni cititori și mulți poartă cu ei poezia lui Eminescu, Coșbuc sau Argezi. Cărțile celor mai diferiți poeți au pătruns de mult în bibliotecile lor personale. Ne simțeam noi, poeții, ca la noi acasă, citeam versuri acestor oameni care trăiesc ceas de ceas revoluția culturii, pe care o implineau și în seara aceea. Întîlnirea cu colectivitățile a fost roditoare ca pămîntul. Urmau, după fiecare poezie, aplauze călduroase, de la inimă. Se arcuiește între cei din sală și poezii o punte trainică. Lumea se recunoștea și se găsea în poezie. Gospodarii au luat cuvîntul și și-au spus și ei părerea. Mai întîi Ana Tibului, elevă în clasa a VII-a, a propus să se scrie mai multă poezie pentru copii. S-au mai ridicat pe rînd alde Niculai Filip — și era ca stejarul, — și a început cu : „să ne trăiască glasul că zice bine și despre noi“. Pe urmă Anița lui Ispas, Ioana Paștiu, pe urmă Ion Dușea care au vorbit despre poezie ca despre un bun al lor. Spuneau cuvinte puține, făceau gesturi largi, aveau o lumină înaltă ; toate astea se contopeau cu firea omului care seceră și ară.

La sfîrșit au intrat pionierii în sală, cu buchete de flori care s-au împrăștiat apoi în toate miștile.

Pe urmă a intrat și vara cu pîinea ei caldă, a intrat și toamna cu strugurii brumării. Erau mici daruri care veneau să spună că afară satul își adună bogățiile. Și cît ai clipi s-au arătat, nu știu de pe unde, călușarii. Dansul s-a potolit în ovațiile pămîntenilor, iar de pe „Mureș și pe Tirnavă“ ne-au venit o mulțime de doine și cînturi.

...Îți mulțumim Miorița laie pentru ospitalitate și pentru că ne-ai arătat din nou locul unde te-ai născut. Știm că ai fost așa în toată țara pe unde au ajuns solii versului în „Săptămîna poeziei“.

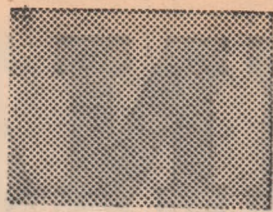
ION CRINGULEANU

Copilu-mi pleacă

Se lasă toamna tot mai mult. Săracă rămîne numai frunza în copaci.
Copilu-mi e cel mai frumos și pleacă
înspre oraș, l-am pregătit colaci
și multe dulciuri pentru demîncării
și albituri și o floare din pervaz.
O ! mi-l petrece pulberea cărării
și zările îi jocă în obraz.
La școală merge, în studios din fire,
Cu ei alături inimă să-mi fi !
Împreună este-l suflet, cu iubire,
caci el se va întoarce la cîmpii.
Doar l-am crescut cu inimă de tată,
și l-am călît cu inimă de om.
Un an mai trebuie și iată-l iată,
întors în satul nostru, agronom.

AL ANDRÎTOIU

ÎNSEMĂNĂRI DESPRE STILUL DE MUNCĂ

Din activitatea
comitetului raional
de cultură și artă
Dorohoi

Cei mai în vîrstă dansatori din formația căminului cultural din satul Buhai-Șendriceni

„S-a schimbat ceva în viața culturală a raionului” — ne spunea tovarășul Gagu, directorul căminului cultural din comuna Horodiștea, raionul Dorohoi. „Încă din toamna trecută — a continuat el — și în propaganda prin conferințe și în activitatea artistică se simte o înviorare, munca e mai bine coordonată, grija pentru noi, activiștii culturali de la sate e mai susținută. Se vede că crearea comitetului raional de cultură și artă a fost o măsură bună”.

Intr-adevăr, în timpul care s-a scurs de la înființarea comitetului de cultură și artă, în raionul Dorohoi s-au obținut realizări care îndreptățesc această apreciere. Cei aproape 450 de conferențieri trimiși din centrul de raion pentru a face expuneri în căminele culturale în timpul lunilor de iarnă, activitatea vie a celor 7 brigăzi științifice care au fost însoțite adeseori de formații artistice, lecțiile expuse în cadrul cursurilor Universității populare a orașului, care, intrînd în cel de-al cincilea an de activitate, încheagă o adevărată tradiție, conferințele ținute la cele 10 lectorate, care au funcționat în timpul iernii, sint tot atîtea fapte care ne vorbesc despre grija comitetului pentru popularizarea cunoștințelor cultural-științifice în rîndul maselor largi. De asemenea, în primăvara și în vara acestui an activitatea artistică de amatori a cunoscut o puternică efervescență. Diferitele faze ale celui de-al VII-lea concurs republican al formațiilor artistice de amatori, „Luna teatrului de amatori” organizată de Comitetul regional de cultură și artă, au prilejuit o vie mișcare a formațiilor artistice între sate și comune, între comune și centrul de raion, precum și între raion și centrul de regiune. Premiile și mențiunile, destul de multe obținute de formațiile raionului în faza regională a concursului, sint grăitoare și pentru calitatea artistică a manifestărilor.

Trebuie subliniată de asemenea activitatea apreciabilă organizată în aer liber în lunile de vară. „Ziua de odihnă a colectivității” organizată pe stadionul sportiv și la liziera unei păduri din Dorohoi, la care au participat circa 12.000 de oameni, „Sărbătorile primăverii” organizate în 30 de comune ale raionului, „Duminicile cultural-sportive” — toate manifestări de masă interesante, care au utilizat o gamă largă de mijloace, de la expozițiile agricole pînă la demonstrațiile sportive și de la expunerile scurte pînă la spectacolele susținute de formațiile artistice fruntașe din raion — s-au bucurat de un frumos succes.

În sfîrșit, s-a intensificat în acest timp activitatea instituțiilor culturale raionale. Casa de cultură, îndeosebi după consfătuirea pe țară cu directorii caselor de cultură, din primă-

vară, își alcătuiește un program variat și atractiv pentru activitatea la sediu; biblioteca raională a trecut tot mai mult de la simpla activitate de împrumut la organizarea împreună cu casa de cultură a unor manifestări interesante cu cartea; manifestări asemănătoare cu filmul organizează cinematografele din orașul Dorohoi.

Toate aceste realizări confirmă viabilitatea noii forme de conducere și organizare a muncii cultural-artistice în raion. Ele subliniază totodată că în urma îndrumării permanente primite din partea comitetului raional de partid, a comitetului regional de cultură și artă, comitetul de cultură și artă al raionului Dorohoi s-a străduit și a reușit în bună măsură să răspundă sarcinilor principale care-i stă în față: organizarea unei vieți cultural-artistice intense, bogată în conținut, atractivă, cuprinzătoare, prin folosirea celor mai competente forțe culturale din raion.

Orientarea și conținutul muncii — problemă centrală

Cele arătate mai sus ne vorbesc îndeosebi despre volumul activității comitetului de cultură și artă raional. Pentru activitatea cultural-educativă de masă, însă, care este prin excelență o activitate militantă, de influențare a conștiinței oamenilor, de mobilizare a lor la munca creatoare și conștientă pentru construirea noii orînduirii, esențialul a fost și este conținutul ei.

Orientîndu-și activitatea în lumina hotărîrilor de partid și de stat, a indicațiilor primite din partea organelor locale, comitetul de cultură și artă raional s-a străduit să răspundă prin acțiunile organizate celor mai importante probleme pe care le ridică viața raionului, cerințelor și preocupărilor oamenilor muncii, desfășurînd o activitate cultural-artistice mai susținută, cu un caracter concret, apropiat de realitățile social-economice ale raionului.

Raionul Dorohoi este destul de mare; el cuprinde 30 de comune cu gospodării colective relativ tinere, în plin proces de consolidare, unde principalele culturi sint porumbul, grîul, floarea soarelui, sfecla de zahăr. Ce a făcut comitetul de cultură și artă raional pentru a răspunde acestor condiții locale specifice? A inițiat, pe baza unor materiale pregătite din timp, o serie de acțiuni de propagandă prin conferințe, cum a fost, de pildă, acțiunea organizată în toate comunele raionului pe tema: „Apărarea avutului obștesc”, a urmărit ca răspunsurile brigăzilor științifice să fie temeinic pregătite, să lămurească întrebările cele mai actuale ale colectivităților, a realizat unele programe ale brigăzilor artistice de agitație con-

crete, legate de problemele specifice. O preocupare susținută se înfiltează în acest sens și la unele unități culturale de la sate, ca de pildă la căminele culturale din Cristinești, Păltiniș, Horodiștea și Hudești care au organizat o serie de manifestări culturale interesante în sprijinul consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective, al dezvoltării sectorului zootehnic etc.

Activitatea comitetului de cultură și artă ar trebui să aibă însă la bază studiarea în și mai mare măsură, mai amănunțită, a caracteristicilor și particularităților raionului, a problemelor sale specifice, deloc puține. Acest lucru ar determina ca unele acțiuni mari ce se desfășoară în raion (ca de pildă campania agricolă de toamnă ș.a.) să fie mai mult sprijinite cu mijloacele muncii cultural-artistice de masă. În comune trebuie organizate cu mai multă perseverență acțiuni sistematice de popularizare a cunoștințelor științifice care să antreneze în manifestări bine coordonate atît comisia de răspîndire a cunoștințelor științifice cît și muzeul raional, biblioteca, casa de cultură, secția de cîneficare etc. pentru a răspunde marelui interes și setei de cunoștințe a colectivităților.

Pentru sporirea eficienței activității culturale ce se desfășoară la sate, de un mare interes ar fi și crearea unor colective din intelectuali, membri ai comitetului, care să studieze anumite aspecte din viața raionului și să facă pe această bază propuneri care ar putea servi la orientarea mai științifică a activității comitetelor de cultură și artă raionale, la adoptarea unui stil de muncă cît mai eficient.

Comitetul de cultură și artă — un organism viu

La baza activității comitetului de cultură și artă raional stă tot mai mult preocuparea de a atrage în orientarea și rezolvarea problemelor pe care le ridică viața culturală și artistică a raionului, a membrilor comitetului de cultură și artă și în general a intelectualității din oraș și din raion. În ședințele comitetului și ale biroului executiv se dezbate probleme importante legate de organizarea și conținutul activității culturale, de munca diverselor instituții culturale. Asemenea întruniri colective și dezbateri creatoare sint urmate de stabilirea unor planuri concrete de măsuri, a unor hotărîri ce trebuie desigur să fie imediat traduse în viață. În discuție colectivă au intrat bunăoară aspecte legate de dezvoltarea mișcării artistice de amatori cu referiri concrete la desfășurarea diverselor faze ale celui de-al VII-lea concurs republican, analize ale muncii cu filmul la sate, ale muncii cu cartea, analize asupra felului în care instituțiile raionale cu profil metodic — casa de cultură și biblioteca raională — răspund cerințelor actuale ale dezvoltării vieții culturale din satele raionului. Trebuie subliniată inițiativa deplasării biroului executiv în

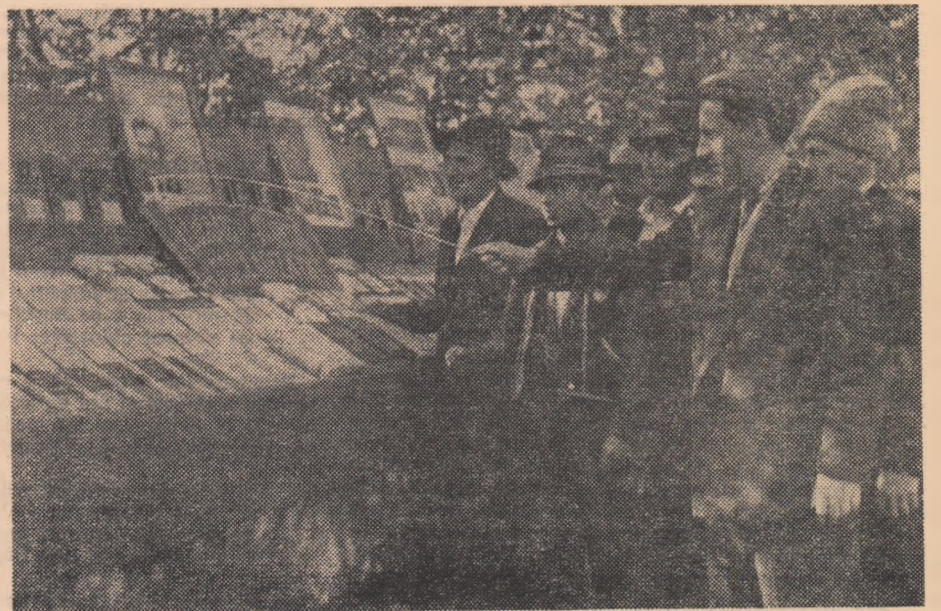
zilnică a acestuia? Organizarea unor schimburi de experiență între instituțiile culturale de la sate privind cele mai interesante și eficiente manifestări culturale pentru colectivități, coordonarea repertoriului formațiilor artistice, crearea studioului artistului amator, reorganizarea centrelor metodice, urmărirea activității fiecărui absolvent al secțiilor externe ale școlii populare de artă etc. sint acțiuni importante stabilite prin hotărîri și ele trebuie traduse nemijlocit în viață. Unitatea dintre hotărîre și îndeplinirea ei constituie o trăsătură a stilului de muncă pe care trebuie să și-o însușească fiecare comitet de cultură și artă, fiecare activist cultural.

Organisme vii, astfel trebuie să devină comitetele de cultură și artă, birourile lor executive, pentru a fi în mijlocul problemelor de conținut și organizatorice ale activității culturale, pentru a participa direct la desfășurarea acestei activități, la transpunerea în viață a propriilor hotărîri. Condițiile create au lărgit sfera muncii cultural-educative de masă, în această activitate ridicîndu-se acum probleme tot mai complexe. Cadrul nou în care se desfășoară în prezent activitatea culturală reclamă și în același timp oferă toate posibilitățile pentru participarea largă, obștească a intelectualității la rezolvarea multelor probleme de cultură și artă. Întregul comitet, biroul său executiv, sub conducerea efectivă a președintelui trebuie să acționeze în așa fel încît viața culturală a raionului să capete o și mai mare strălucire. De acest lucru, de valorificarea tuturor posibilităților care există în mod real în privința atragerii intelectualității la conducerea, organizarea și desfășurarea activității cultural-artistice, comitetul de cultură și artă al raionului Dorohoi trebuie să țină seama în mai mare măsură decît pînă acum.

Activiștii obștești pot și trebuie să fie antrenați mai mult în acțiuni de studiu și de rezolvare operativă a diverselor prevederi stabilite prin planurile de muncă, prin hotărîrile adoptate. Stabilirea unor sarcini concrete pentru fiecare membru al comitetului, în funcție de preocupările și cerințele acestuia, participarea efectivă la inițierea unor manifestări culturale, la promovarea unor forme și metode de activitate eficiente, trebuie să constituie noi pași în abordarea unui stil de muncă cît mai responsabil.

Ne aflăm în preajma unei perioade propice pentru desfășurarea unei intense și multilaterale activități în așezămintele culturale de la sate. Lunile de iarnă care urmează trebuie să găsească comitetul raional de cultură și artă, instituțiile sale, pregătite pentru o muncă rodnică, cu efecte pozitive asupra vieții culturale și artistice la sate.

Analizînd cu profund simț de răspundere activitatea desfășurată în lunile precedente, perspectivele muncii, comitetul de cultură și artă raional care cuprinde forțe competente, cu

Cu prilejul unei zile de odihnă colectivă organizată la Dorohoi, profesorul Constantin Carp dă explicații cîtorva colectivități despre zborurile omului în Cosmos

comuna Corlăteni și a analizei „pe viu” a activității căminului cultural care nu se situa la un nivel satisfăcător. Tocmai acest stil de muncă reprezintă unul din factorii importanți ai realizărilor obținute de comitet pînă acum.

De ce însă unele din hotărîrile luate în ședințele biroului executiv și ale comitetului de cultură și artă, prevederi prețioase, profund legate de cerințele raionului, au rămas uneori simple consemnări pe hîrtie, nu și-au găsit locul cuvenit în complexul de activitate al comitetului, în munca

pasivă pentru munca cultural-artistice, și are o mare capacitate de lucru, se va afirma și mai mult ca organismul viu al vieții culturale a raionului, forul cel mai calificat care să determine o contribuție sporită a muncii cultural-educative de masă la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii de la orașe și sate.

EMIL IORDĂCHESCU
și
ȘERBAN RĂDULESCU

La școala profesională de mecanici agricoli de pe lângă S.M.T. Făceni — raionul Fetești.

CU ȘI FĂRĂ PASIUNE

Campania de toamnă pune în mișcare satul întreg, până la ultimul om. Se recoltează prășitoarele, se culeg fructele și strugurii, se pun bazele viitoarei recolte de păioase.

În acest al treilea anotimp când nimănui nu i-ar sta bine și nici nu i-ar folosi să se țină departe de dirdora lucrărilor agricole, căminul cultural are și el multe de făcut. Experiența celor harnici și cu inițiativă ne arată că gospodăria colectivă poate primi și în campania de toamnă un ajutor hotărât din partea căminului cultural.

Un bun gospodar s-a dovedit a fi, de pildă, consiliul de conducere al căminului cultural „Lumina” din Techirghiol, care a întocmit din timp un plan de acțiuni menite să sprijine bunul mers al lucrărilor de toamnă pe tarla-le G.A.C. „Partizanul Roșu”. Cele mai multe manifestări au avut loc la cîmp, în pauzele de prînz. Cu mult interes au primit colectivității cele două jurnale vorbite: „Vești de la o brigadă la alta” și „Vești din gospodăriile colective vecine”. După cum se vede din înșeși denumirile lor, cele două jurnale vorbite îi țineau la curent pe colectivități, zilnic, cu mersul lucrărilor în celelalte brigăzi ale G.A.C. „Partizanul Roșu” ca și în colectivele din împrejurimi. Nici nu încapă vorbă că datele cu privire la frunțași aveau darul să-i impulsioneze pe cei rămași în urmă.

Pentru tractoriști, căminul cultural a editat foaia volantă: „Mecanizatorii luptă pentru calitatea însămînțărilor”. Dar nu numai atât. Într-o seară, mecanizatorii au avut plăcuta surpriză să se vadă invitați la o seară culturală organizată în cinstea lor... chiar la sediul brigăzii de tractoare. Programul a fost scurt și plăcut. Inginerul agronom Nicolae Ilie de la G.A.C. Techirghiol a mulțumit mecanizatorilor pentru efectuarea însămînțărilor fără greșuri, arătînd că, pînă în acel moment, lucrările făcute de către comuniștii Dumitru Cîmpeanu și Dumitru Simion se prezintă la cel mai înalt nivel agrotehnic.

A urmat un program artistic susținut de soliștii căminului cultural, după care, la lumina farurilor, tractoriștii au pornit să are și ultimele 34 hectare eliberate de porumb.

Simbătă 5 octombrie, după convenita popularizare prin afișe și prin stația de radioficare, a avut loc la căminul cultural o altă manifestare și anume: „Poșta săptămînii dedicată culturii griului”. Colectiviștilor prezenți în sală li s-au adus la cunoștință cele mai importante știri privind desfășurarea însămînțărilor în decursul săptămînii încheiate. „Poștașii” n-au fost alții decît președintele și inginerul agronom al gospodăriei, brigadierii de cîmp Dumitru Defța și Victor Axin, precum și minui-torii frunțași de semănători Gheorghe Ceară, Nicolae Tața și Mihai Cealera. Pornind de la rezultatele obținute pînă atunci, ei au arătat rînd pe rînd cum trebuie să se muncească pentru ca însămînțările să fie efectuate la un nivel agrotehnic superior, iar griul să intre în iarnă bine dezvoltat. Inginerul a demonstrat la tablă că dacă griul nu este destul de rezistent la ger și prin scăderea densității s-ar pierde între 500 și 800 kg de griu la hectar, aceasta ar însemna, la suprafața totală destinată culturii griului, o pagubă de circa 480 000 kg.

După interesanta „Poșta a săptămînii”, colectivității au urmărit cinci jurnale documentare pe tema însămînțărilor, procurate de la Întreprinderea cinematografică Dobrogea.

*

Desigur, munca culturală nu poate fi convertită în tone de griu sau în han-

tri. Este însă limpede pentru oricine că manifestările culturale operative și instructive, care îngemănează utilul cu plăcutul mobilizîndu-i la muncă pe colectivități și îmbogățindu-le bagajul de cunoștințe agrotehnice, nu pot să nu aibă ca rezultat producții sporite. De aceea, încerci o strîngere de inimă cînd afli că un cămin cultural, elegant și înzestrat cu tot ce trebuie, ca cel din comuna 23 August, n-a mai desfășurat în ultimele două, trei luni aproape nici un fel de activitate.

Tovarășul Condrat Crivăț, directorul căminului din această comună, își motivează inactivitatea invocînd tot felul de greutăți obiective, cum ar fi plecarea vechii bibliotecare sau absența unor cadre didactice în perioada de vară.

Directorul ar fi trebuit să convoace însă din timp consiliul de conducere al căminului, să-i ceară sprijinul și să treacă la acțiune pe baza unui plan de a cărui îndeplinire să se fi îngrijit și sfatul popular. Nu trebuia neglijată nici legătura dintre cămin și conducerea gospodăriei colective. Această legătură a fost din păcate inexistentă. Ca dovadă, directorul căminului a aflat abia în ultima clipă că adunarea generală a G.A.C. cu privire la mersul campaniei agricole de toamnă va avea loc chiar în sala căminului cultural! Contribuția acestuia la buna desfășurare a adunării generale a fost de aceea nulă.

Oare în comuna 23 August, situată tot în raza orașului Constanța, nu se pot organiza manifestări culturale asemănătoare celor care se bucură de atât succes printre colectivității din Techirghiol și din multe alte comune?

Desigur oă s-ar fi putut, cu o condiție însă: ca activiștii culturali de aici să dovedească simț de răspundere și pasiune pentru munca lor.

N. CULCEA și C. MOCANU

Pregătiri pentru iarnă

DOUĂ CĂMINE — DOUĂ ASPECTE

Zile însoțite de toamnă. De n-ar fi frunze uscate și n-ai întîlni peste tot pregătiri pentru iarnă ai putea să crezi că-i primăvară...

Stivele de lemne, cărbunii, luciul sobelor curățite, sînt însă un indiciu neîndoiește că iarna nu e departe.

În întîmpinarea ei, căminele culturale de la sate iau măsuri organizatorice deosebite, pentru asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a activității lor în această perioadă.

În marea lor majoritate căminele culturale au terminat sau sînt în faza de încheiere a acestor pregătiri. Mai sînt însă și oi negre...

În rîndurile ce urmează vom prezenta stadiul de pregătire a două cămine culturale din raionul Giurgiu.

Căminul cultural „N. Bălcescu” din comuna Putineiu. Directorul căminului, Mitea C. Constantin ne mărturisește că a terminat „cu focurile pregătirilor, pentru iarnă”.

— Dacă miine ar începe să ningă nu m-ar dura capul de activitatea căminului — spune el însoțindu-și afirmația de o argumentare „pe degete”. Problema problemelor, combustibilul, am rezolvat-o. Am în magazie 4 000 kg

În sprijinul campaniei agricole

Programul săptămînal al căminului cultural din comuna Stîubei (R. Sărat) stă afișat și la sediul gospodăriei colective. Manifestările prevăzînd conferința „Să însămînțăm griul de toamnă la cel mai înalt nivel agrotehnic”, jurnalul vorbit „Sarcini actuale ale gospodăriei noastre” precum și alte acțiuni planificate la locul de muncă, toate sînt axate pe problemele muncilor agricole. Tot pe această linie s-a înscris și concursul „Cine știe cîștigă”, care a avut loc la sfîrșitul lunii septembrie. Concurenții Zamfir Ghenea, Dumitru Stoian și Tudor Gheorghe au dat răspunsuri exacte, bine documentate la întrebările:

— Ce soiuri de griu însămînțăm în acest an și pe ce suprafețe?

— La ce adîncime se însămînțăm fiecare soi de griu?

— Ce măsuri agrotehnice trebuie aplicate la soiurile de griu ce le cultivăm în acest an?

Concursul fulger „Cine știe cîștigă”, organizat de biblioteca comunală, a fost binevenit. S-a ținut la timpul potrivit, înainte ca colectivității să înceapă campania de însămînțări. Cu această ocazie atât concurenții cît și spectatorii și-au verificat cunoștințele lor agrotehnice despre cultura griului.

În comuna Bălțați harnicii colectivității au strîns deja porumbul de pe cele 700 de hectare. Acum ei lucrează de zor la însămînțarea griului pe 900 de hectare. Pînă în prezent au însămînțat mai bine de jumătate din suprafață. Ei și-au luat angajamentul de a termina însămînțările cu 5 zile mai devreme decît data planificată.

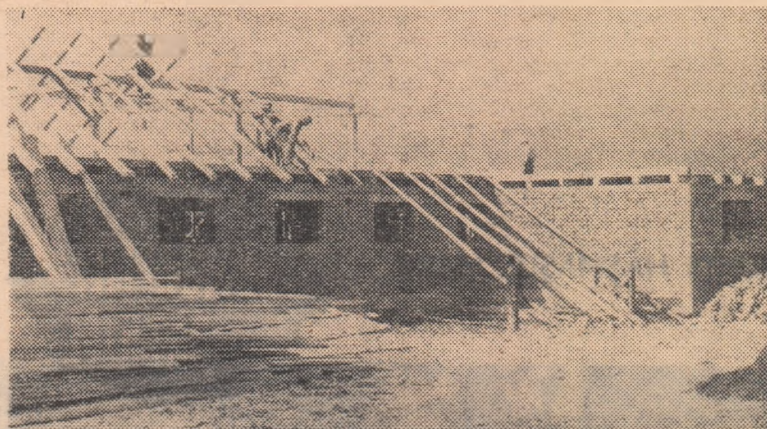
Sarcinile acestea au fost amintite colectivității de către Gheorghe Mutu, președintele gospodăriei colective, în cadrul jurnalului vorbit: „Realizările obținute de colectivității noastre la recoltat și însămînțat și sarcinile lor de viitor”.

Tot cu acest prilej a vorbit și inginerul agronom Constantin Teoianu. El a analizat metodele agrotehnice care duc la obținerea unor recolte sporite de griu. Pentru fiecare a găsit exemple concrete din gospodăria colectivă. De pildă, oprindu-se la importanța folosirii îngrășămintelor naturale, a arătat că sporul de 400 kg de griu la hectar, realizat în acest an de brigada a V-a condusă de Gheorghe Piron, se datorește și faptul că membrii ei au îngrășat terenul cu gunoi de grajd. (Colectiviștii aducînd gunoi și din gospodăriile personale).

După cum se vede consiliul de conducere al căminului cultural din comuna Bălțați se preocupă ca în sfera activității sale să cuprindă cît mai multe din problemele de muncă ale colectivității. Aceasta o confirmă și obiectivele planului de muncă. Iată doar cîteva din aceste obiective: 19 octombrie, program dedicat brigăzii de construcție condusă de Gheorghe Nedelcu care a terminat înainte de termenul planificat construirea grajdului de vite și a crescătoriei în flux continuu pentru porci; 24 octombrie „Joiă tineretului”, în cadrul căreia președintele gospodăriei va vorbi despre contribuția tineretului în campania de toamnă; la sfîrșitul lunii o seară închinată brigăzii care se va situa frunțași în campania de însămînțări.

Și dacă activiștii culturali din această perioadă pe lângă o serie de manifestări interesante și programe operative pentru brigada artistică de agitație, rezultatele activității culturale ar fi contribuit cu o și mai mare eficiență la îndeplinirea de către colectivități a sarcinilor ce le-au stat și le stă în față pentru dezvoltarea gospodăriei lor.

M. CHIRULESCU

Se urgencează realizarea construcțiilor agrotehnice — Codlea, regiunea Brașov.

Vom încheia prezentarea stadiului de pregătire al acestui cămin, arătînd că amănuntele aspectului său general, ale „toaletei” sale, sînt și ele puse la punct. Căminul este vîruit, ușile și ferestrele, proaspăt vopsite, sînt ca și noi, draperiile și perdelele, recent cumpărate, dînd o imagine de confort cadrului său general.

Pe cu totul alt plan se situează căminul cultural din comuna Daia, un cămin popularizat, în trecut, și de către revista noastră.

Dacă la Daia ne-a întîmpinat aceeași frumoasă arhitectonică exterioară a căminului, ceea ce am găsit în incinta lui constituie un decor de toamnă „tîrzie”.

Pregătirile pentru iarnă nu sînt încă nici la jumătate. Ușile, ferestrele sînt nereparate. În sala mare a căminului, pe podea, var, murdărie. Scaunele sînt în curte, expuse ploii. În sala de bibliotecă, rafturi în dezordine, cărți aruncate pe jos.

Dacă adăugăm la această situație și ritmul de... melc cu care avansează pregătirile căminului din Daia, avem perspectiva reală completă a stadiului îngrijorător în care se găsește acest cămin.

Cît despre o activitate culturală la cămin, nu știm cînd va putea fi vorba de așa ceva.

În stadiul în care au „ajuns” pregătirile și judecînd și după modul cum ele „de...curg” e greu de precizat!

M. POPESCU

Semnificația unui

CENTENAR

Mai zilele trecute pe meleagurile năsăudene a avut loc o mare sărbătoare, o aniversare care a atras oaspeți din toate culturile patriei noastre: sărbătorirea unui eveniment care depășea în însemnătate granițele ținutului năsăudean de altădată. E vorba de centenarul școlii medii „George Coșbuc”, o sută de ani de la înființarea gimnaziului complet național român.

O sută de ani de la înființarea primei școli românești în acest colț de țară, în care satele poartă denumiri cu rezonanțe parcă nicăieri mai colorate: Salva, Zagra, Feldru, Rebra, Parva, Ilva, Rodna... Ținutul acesta al Năsăudului străjuit din trei părți de munți falnici: Țibleșul, Rodna, Călimanii, a avut o istorie frământată.

După sute de ani de împotriri în fața presiunilor samavolnice ale cîrmuitorilor orașului Bistrița, care pofteau să-i transforme în iobagi pe acești români, cu statut de oameni liberi, încă de pe vremea lui Matei Corvin, aceștia iau hotărîrea „mai bine să slujească cu arma-n mină împăratului, decît să fie iobagi, bistrîțenilor”.

Făgăduielile împăratului n-au fost însă ținute. Și oamenii s-au împotrivit, aruncînd armele. Represiunea n-a întîrziat. Bătrînul Tănase Todoran, în vîrstă de 120 de ani, a fost tras pe

roată, alții au fost spînzurați sau zdrobiți cu ciomegele. Regimentul a dăinuit, pe umerii și din contribuția comunelor grănicerești timp de 88 de ani. În timpul acesta cine a numărat morții căzuți în cele 133 de lupte date pe cîmpiile Europei de către ostașii celui de-al doilea regiment românesc de graniță?

Dar să ne întoarcem la școală. Curtea din Viena recunoscînd în 1861 dreptul de proprietate al fostelor comune grănicerești, nu făcuse asta de dragul romînilor năsăudeni, ci de frica unor noi mișcări populare. Pe baza hotărîrii adunărilor „a 44 de comunități” și din contribuția populației acestor comune se înființează această școală la care, așa după cum ar fi dorit întemeietorii ei, „să poată alerga și fiul celui mai sărac țaran”.

Școala ia ființă printr-un act de „învoire” și nu pe baza unei donații de boieri „luminați” sau a vreunui act bisericesc sau de stat. Ea este rezultatul unei mișcări populare pentru dreptul la învățătură al maselor. Mi se pare interesant de semnalat că cei care au întocmit actul de temelie al școlii înscriind în el că „limba învățămîntului... să fie cea romînă” au grijă să adauge că „în acest gimnaziu va avea drept să învețe oricine, fără distingere de naționalitate și religie”.

Fondatorii școlii aveau credința că prin înființarea școlii au cîștigat nu numai un drept la învățătură ci și perspectiva rezolvării problemelor lor social-economice. „În viitor numai de la noi va să mai atîrne dezvoltarea noastră intelectuală și totodată și cea materială” spunea un vorbitor în cuvîntarea sa de la 1863.

Viitorul avea să arate cît adevăr și cîtă naivitate conțineau aceste năzuințe. Oricum, școala de la Năsăud a însem-

prea scurt pentru ca să se fi putut arăta roadele.

În discursul rostit la 29 mai 1940 în ședința publică solemnă de primire la vechea Academie, Liviu Rebreanu aducînd o „laudă țaranului român” spunea: „Înaintașul, cu care îndrăznesc eu să mă înfățișez, e sărac și slab. Așa a fost întotdeauna și așa va fi, probabil, totdeauna. Munca și suferințele lui hrănesc și îmbogățesc pe asupritorii lui. El e destinat să rămînă veșnic gol”.

de Constantin Prisnea

nat acum o sută de ani un pas important înainte și încununarea, fie și modestă, a unui sirag de lupte pentru care mulți s-au jertfit.

Și năsăudenii sînt mîndri de acest trecut. Așa precum sînt mîndri și de doi dintre fiii acestui ținut: George Coșbuc și Liviu Rebreanu, a căror operă este adînc legată de plaiurile și oamenii Năsăudului.

Coșbuc în amintirile sale scrie că „doisprezece din patrusprezece, cîți urmau clasa 8-a a Liceului din Năsăud, erau băieți de țărani oieri și purtau căciuli și ițari. Vacanțele ni le petreceam prin păduri și prin munți, căci numai la școală eram „domnișori”, iar acasă eram „țărani”. Și lucrul acesta avea să străbată fierbinte ca o lavă întreaga sa operă.

Răzvrătit împotriva condițiilor sociale — la școala înființată neputînd alerga și fiul celui mai sărac țaran, iar dezvoltarea intelectuală și totodată și cea materială neputîndu-și căpăta o rezolvare cît de cît satisfăcătoare — Coșbuc nu se sfiștea să împletească imprecățiile împotriva grofilor cu cele împotriva divinității:

„Domn groful, domn și Dumnezeu, Ei ambii rîd de rob”.

Durerea poporului era așa de mare încît singură „doina” putea s-o mai aline:

„Și toate plîng ca tine,
Și toate te-nțeleg
Că-n versul tău cel jalnic
Vorbește un neam întreg...”

Dar poate că vremurile în care a trăit Coșbuc erau prea aproape de anul înființării școlii și că timpul scurs fusese

La aproape optzeci de ani de la înființarea „gimnaziului complet național român” Rebreanu constata că munca și suferințele poporului hrăneau și îmbogățeau pe asupritorii lui.

Țăranul român era „sărac și gol”. Dar nu numai atît. Perspectiva scriitorului era destul de întunecată. Nu vedea nici un fel de nădejde. De nicăieri nici o speranță. Așa a fost întotdeauna, așa va fi, probabil, totdeauna. Aici Rebreanu se înșela.

Și continuîndu-și cuvîntarea Rebreanu spunea:

„De sute de ani, dacă nu din totdeauna, Romînul a trebuit să muncească pentru alții, fără răsplată, fără speranță și fără bucurii”.

Cu toată lipsa lui de perspectivă, frumusețea mărturisirii scriitorului nu apare însă micșorată. Căci „lauda aceasta totuși nu vrea nici să înalte... ci doar să mărturisească o credință și solidaritatea mea continuă cu inima celor mulți care au avut parte de ocări și proboziri și prea arar de vorbe bune”.

Și de aceea cuvintele rostite de directorul școlii la prăznuirea celor o sută de ani de la înființarea ei mi s-au părut semnificative: „Se împlinește o sută de ani de la înființarea școlii medii „George Coșbuc” din Năsăud. Din suta aceasta 81 de ani au fost țesuți în vremea grea și întunecată a orînduirii burgheze, iar 19 au înmugurit și înflorit în anii luminoși ai democrației populare. 81 de ani de luptă, 19 ani de împliniri și în viitor, drum larg deschis mîinilor și minții

pentru noi faș deschis miin minților ce v

Măntorc ia breanu de la această încăpătru că vorbele intelectual ard tate romineas cei tineri n-a s-o simtă și si scriitor:

„După osire, devenit p totalității păm romin se află rală și cultura viață nu s-a țin”.

Astăzi în ra dii nr. 1 și 2 nează una la Nimigea pe l ani ale căror corespund ca melor patru c anul 1936—19 în toate clase clasele V—VI XI ale tuturo vinteață 670 de elevi în c nu au nevoie

Uneori scri perspectiva le întrevadă prin o fărîmă de discursului lu află o asemer

„Între sat ș trebuie să se potențeze toa mai simbioza cultura romin beneficia și l

Sărbătorire: rul școlii ce

Coșbuc a av alianțe de n muncitoare ș Ea garanteaz nilor și minț împliniri, dru să lucreze și dească.

MUNȚII HĂȘMAȘUL MARE

Coloquiul despre „iarna cult

O dată cu căderea frunzelor ruginite și apariția cerului plumburiu prevestitor al iernii apropiate, viața culturală a satelor capătă noi prospețimi. Încăperile căminelor culturale, ale bibliotecilor, cinematografelor sînt mai populate, colectivității sînt dornici, în timpul liber ce-l au la dispoziție, să-și însușească cunoștințe din diverse domenii, să asiste la spectacole frumoase, să se distreze. Iată de ce am intrunit în jurul mesei rotunde cîțiva directori de cămine culturale din regiunea Maramureș, dorind să aflăm cum s-au pregătit să întîmpine „iarna culturală” în acest an.

— Să începem, a fost prima întrebare, cu problema întotdeauna principală în prag de iarnă și anume, cea privind asigurarea condițiilor materiale...

— E și normal... — ne-a răspuns tovarășul Ioan Sabău, directorul căminului cultural din comuna Aciș, raionul Carei. Într-un cămin cultural cu încăperi plăcute, călduroase, oamenii vin cu plăcere, „și scot pălăria” cum se spune la noi. Și noi, de ce n-am spune-o, ne-am preocupat intens ca în căminul cultural oamenii să vină cu plăcere. Grijă conducerii gospodăriei noastre colective a fost în acest sens foarte mare. Avem asigurate lemne pentru toată iarna. Iar sălii noi, de circa 600 de locuri, am căutat să-i dăm un aspect cît mai plăcut, înfrumusețînd-o prin ornamentații făcute cu gust și o „agitație vizuală” atrăgătoare și mai ales... mobilizatoare. Dacă și activitatea noastră va ține pasul cu condițiile asigurate...!

Trebuie să țină — intervine în discuție Vasile Bumbu, directorul căminului cultural din comuna Poienile de sub Munte, raionul Vișeu. — Pentru că acest lucru obligă. Căminul nostru a fost reparat și zăgrăvit prin grija cetățenilor. Lemnele de foc au fost tot de ei strînse, după cum, pe plan local, au fost confecționate 40 de bănci. Or, se poate ca acestor oameni să nu le oferi manifestări culturale care să-i intereseze, să-i atragă?...!

— Sau celor de la noi, din Săliștea! Căminul nostru cultural — povestește Gheorghe Vlad — a fost terminat prin contribuția voluntară și entuziasată a cetățenilor care l-au și vărui, asigurîndu-i totodată băncile și dulapurile necesare. Grijă colectivităților se manifestă în permanentă pentru frumusețea căminului lor cultural.

— Ne-ar interesa desigur și preocupările dumneavoastră pentru celelalte pregătiri. Ce ați putea

să ne spuneți bunăoară despre

rale ce le preconizați?

— Planul nostru de activitate Vlad — este foarte bogat pentru tre manifestările culturale ce noastră de multă atenție se n cursurile „Cine știe, răspunde fost aceste concursuri cînd ele bleme concrete ale gospodăriei cum intenționăm să facem și tineretului” și „Duminicile di ret” sînt manifestări culturale ocupările noastre. Nu mai v artistice pe care le vor preze. proprii, acum în intensă pregî din comunele învecinate sau nea, în preocupările noastre etnografic din localitate, care peste 200 de obiecte cercetate colectivități.

— Cîteva cuvinte, acum, de

turale legate direct de preocupă — Întreaga noastră activitate Nici nu ar putea fi altfel — intervenția sa, tovarășul Vasile nurile noastre de muncă sînt sultațiilor cu conducerile gosp lective, sub îndrumarea organ Sînmiclăuș-Carei, activitatea c legată de problema întrecerii și echipe, reflectînd succesele pină acum, perspectivele ce l toare. Expuneri ca „Al meu t voltăm legumicultura” ș.a., difuzare a cărților, avînd ca lui de conștiință al colectivității cupă un loc important în pla

— Și la Sălățiș-Cehul Silvi dovic Balogh — activitatea c strîns legată de sarcinile go lective, de preocupările de ptilor. Printre alte manifestări mai multă intensitate „serile tematice”, forme culturale ma eficiente. Întîlniri cu inginer tași fac, de asemenea, parte de perspectivă din această iar

ÎN PRAJMA ALEGERILOR NOILOR CONSILII DE CONDUCERE ALE CĂMINELOR CULTURALE

În raionul Galați — la fel ca în întreaga țară — vor avea loc în curând alegerile noilor consilii de conducere ale căminelor culturale. Fixate în preajma începerii anotimpului care prilejuieste la sate cea mai bogată activitate culturală, acestea vor constitui — prin înmănunchierea în consiliile respective a celor mai înimoși activiști culturali ai comunelor — un nou prilej de impulsivitate a activității culturale de masă, o garanție pentru desfășurarea ulterioară a unor manifestări în strânsă legătură cu sarcinile întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective.

Făcînd o succintă trecere în revistă a muncii din ultimele luni a consiliilor de conducere ale căminelor culturale din cîteva comune gălățene, se desprinde de la început constatarea că activitatea consiliului e semnificativă pentru ansamblul acțiunilor culturale din fiecare comună. Acolo unde în consiliile de conducere au fost aleși oameni într-adevăr pasionați de munca culturală și care la rîndul lor au reușit să atragă în activul cultural obștesc numeroși săteni — activitatea culturală e mai complexă, cu mai bune rezultate de cit în comunele unde directorul căminului, oricît s-ar strădui, acționează de unul singur.

În comuna Frumușița membrii consiliului de conducere al căminului cultural au format, împreună cu alți intelectuali și colectiviști localnici, colective de sprijin pentru fiecare formă a muncii culturale. Înainte de întocmirea planurilor lunare se ia legătura cu conducerea gospodăriei colective pentru a se asigura o concordanță între sarcinile de producție și manifestările căminului. De altfel, aceasta este principala sarcină pe linie culturală a președintelui și a celorlalți membri ai consiliului de conducere al gospodăriei colective care fac parte din consiliul de conducere al căminului. În afară de munca sa în colectivul de conferențieri, Pavel Drăgan, președintele gospodăriei colective îmbogățește întotdeauna diferite acțiuni culturale și în special textele brigăzilor artistice de agitație cu cele mai noi exemple din viața de zi cu zi a gospodăriei colective. Astfel, el este coautor și la ultimul program operativ intitulat „Cinci puncte la ordinea de zi”. Colectivul de conferențieri condus de inginerul agronom Virginia Moșoș este de asemenea în pas cu vremea. Printre ultimele manifestări: conferințele despre „Pregătirea terenului pentru însămînțările de toamnă”, „Importanța recoltatului în bune condiții a porumbului”, precum și o seară de popularizare a experienței fruntașilor în producție. Deoarece în organizarea activității culturale sînt angrenați toți membrii consiliului de conducere al căminului, și celelalte manifestări se bucură de reușită și de prețuirea sătenilor. Formațiile artistice (două echipe de dansuri, taraf, teatru) care lucrează sub îngrijirea unui colectiv condus de învățătoarele Maria Ovidenie și Argentina Gheorghie, au dus de curînd „ștafeta recoltelor bogate” la Șivița, au dat cu succes spectacole la Galați și în diferite comune învecinate. Propaganda agricolă — care stă permanent în atenția consiliului de conducere al căminului — se desfășoară îndeobște la locul

de producție (brigada viticolă, legumicolă, zootehnică etc).

Căminul cultural din Tudor Vladimirescu, recunoscut printre cele mai bune din raion, se bucură de aportul efectiv al consiliului de conducere. Aici colectivul de conferențieri, de exemplu, desfășoară o activitate permanentă. Împărțit în grupe, după teme diferite, colectivul asigură propaganda prin conferințe în mod permanent și variat (în acest an au fost expuse peste 70 de conferințe). Dintre temele care s-au bucurat de cel mai mare interes din partea auditorilor au fost cele legate direct de munca lor. („Combătînd dăunătorii, obținem recolte bogate”, „Retribuția muncii în raport cu producția”, „Recoltarea porumbului” etc.) ca și cele de știință popularizată („Originea vieții”, „Ce știm despre univers”, „Somnul și visele” etc.). Un alt colectiv care se ocupă îndeobște de organizarea serilor de calcul a organizat un reușit concurs „Cine știe, câștigă” Artiștii amatori ai căminului cultural, coriști, dansatori și membri ai brigăzii artistice de agitație își axează repertoriul tot pe aspecte din procesul muncii colectivistice.

Ivești, Nămolosa Tirg, Cuca, Pechea, sînt alte comune unde consiliile de conducere ale căminelor culturale au o activitate meritorie, care se materializează în acțiuni bine pregătite și desfășurate, bogate în învățăminte. Activiști culturali ca Dumitru Axente, Constantin Costică (Cuca), Traian Suliman, Emil Motovelea (Ivești), Viorel Drăguș, Paraschiva Damian (Pechea), Florea Dumitrache, Vasile Mocanu (Nămolosa Tirg) au dovedit prin munca lor susținută, prin ajutorul pe care l-au dat directorilor de cămine la organizarea diferitelor manifestări, că merită încrederea celor care i-au ales în consiliile de conducere ale căminelor culturale respective.

La Șivița a fost inaugurat un nou local pentru cămin. În această comună sînt 17 cadre didactice și numeroși alți intelectuali. Prin urmare condiții pentru desfășurarea activității culturale sînt. Cu toate acestea în ultima vreme, activitatea e sporadică și cam la întimplare. Brigada artistică de agitație a fost dar... s-a desființat, cor nu există, nici echipă de teatru și în general nu există nici formații stabile, nici oameni bine stabiliți care să se ocupe de un anumit gen de manifestări culturale.

O situație asemănătoare e și în Tulucești unde directorul căminului a lucrat de unul singur deși există în comună circa 30 de cadre didactice. Cît despre activitatea culturală din Liești, una din cele mai mari comune ale raionului — cu posibilități deosebite pentru organizarea manifestărilor de amploare și a diferitelor formații artistice — ea este total necorespunzătoare. Aici ca și în celelalte comune viitoarele alegeri ale consiliilor de conducere ale căminelor culturale trebuie să constituie și o cotitură în stilul de muncă al activiștilor culturali. Numai cu participarea activă a tuturor membrilor consiliilor la elaborarea planurilor de muncă și apoi la înlăptuirea lor, munca culturală va răspunde sarcinilor ce-i stau în față în perioada de iarnă

VLADIMIR PANĂ

Culesul prunelor Foto V. HOSSU

— Pentru tineret rezervați manifestări speciale?
— Chiar foarte multe — intervine în discuție Emilia Mateaș, directoarea căminului cultural din comuna Turț, raionul Oaș. — Consiliul de conducere al căminului cultural, sprijinit de organizația U.T.M., a inițiat și prevede în lunile care urmează o activitate culturală bogată în rîndul tineretului. Vom continua, de pildă, întîlnirile tineretului cu vîrstnicii, cu fruntașii în muncă, și mai ales cu activiștii de partid și de stat. Expuneri cum au fost: „Turțul în trecut și prezent” sau „Ce a adus regimul nostru democrat-popular tineretului”, „Cum să ne comportăm”. „Căsătoria, zestrea și familia” etc., făcute cu competență, pe înțeles și cu ilustrări concrete din comună, au fost mult apreciate de tineret. Acțiuni speciale am prevăzut cu prilejul sărbătoririi majoratului, care trebuie să capete într-adevăr un caracter festiv. Organizăm, de asemenea, audiții colective la radio, ale emisiunilor mai importante, completate cu alte manifestări legate de tema expusă. În programul nostru, sînt prevăzute în această iarnă vizite în colectiv la diverse obiective industriale, muzee, gospodării colective fruntașe etc. Ne-am simțit foarte bine cînd, nu de mult, vizitînd Păulești am avut o rodnică întîlnire cu Eroul Muncii Socialiste, Maria Zidaru.

— Și noi considerăm foarte importante — spune tov. Sabin Turtureanu, directorul căminului cultural din Doba, raionul Satu Mare — aceste vizite care, dacă sînt bine organizate, dau rezultate foarte bune. Noi vizionăm deseori spectacole de teatru în colectiv la Satu Mare și intenționăm ca în viitor aceste vizionări să fie urmate de discuții cît mai instructive. Vizitele și la alte obiective vor completa programul nostru de activitate culturală din această iarnă.

*

După cum am văzut, satele maramureșene se pregătesc intens pentru iarna ce se apropie, vîdîndu-se preocupate, prin grija manifestată în acest sens de organele locale, alît de asigurarea condițiilor materiale cît și de acele manifestări culturale care să contribuie, prin conținutul lor, la educarea socialistă a colectivităților, la ocuparea într-un chip cît mai plăcut și instructiv a timpului liber al acestora. Iarna ce urmează trebuie să găsească toate căminele culturale pregătite să organizeze în cele mai bune condiții și la un nivel calitativ cît mai ridicat, manifestări culturale zilnice, variate, interesante, cu un profund conținut educativ. Atragerea tuturor intelectualilor din comună la această activitate, a elementelor celor mai talentate în formațiile artistice, pentru organizarea vieții culturale, impuse de cerințele actuale ale sîtelui colectivizat, constituie o datorie de primă importanță a consiliilor de conducere ale căminelor culturale, a tuturor activiștilor culturali.

R. ȘERBAN

EDITH SOLTEZ:

La culesul porumbului

JULIUS SUTEU: Dezvoltarea sectorului zootehnic (linogravură)
De la Expoziția Tineretului

AVANTAJELE UNEI METODE NOI

Orice crescător de animale știe că oia este un animal care dă în mod obișnuit un singur miel pe an și că durata sarcinii este de cinci luni. Oile fată, în mod obișnuit, în luna februarie și în special în lunile de primăvară (martie — aprilie) când condițiile pentru creșterea mielului sînt cele mai favorabile (pășune din ce în ce mai bună, soare, posibilități de mișcare în aer liber etc).

După fătare și în tot timpul verii oia nu mai manifestă dorința de împănare pînă în toamna viitoare. În felul acesta de la o oie se pot obține în toată viața ei 5—6 miei. Așa se petrec lucrurile în mod natural.

Ca în toate domeniile și aici știința a intervenit, căutînd să modifice ritmul de reproducție la această specie în scopul obținerii de avantaje economice sporite.

Oamenii de știință, pe bază de cercetări și experiențe făcute în diferite gospodării deci în condițiile terenului, au dovedit că se pot obține de la o oie două fătări pe an sau trei fătări în doi ani, fără ca acestea să dăuneze sănătății și dezvoltării de mai tîrziu a animalului.

În acest scop, după fătare, deci primăvara, se aleg oile cărora le-au murit mieii, oile ai căror miei au fost sacrificați, oile care și-au înțercat mieii sau chiar cele care alăptează. Din ele se face un cîrd aparte. Oile alese trebuie să fie în stare bună de întreținere și să fie în general mai tinere. Se injectează acestor oi un medicament preparat din singele de iapă gravidă (hormon) care are însușirea de a provoca apariția dorinței de împănare la oie. Oile în călduri, date la montă sau însămințate artificial rămîn gestante.

Injectiile se fac de obicei pe la sfîrșitul lunii aprilie, așa că oia fată a doua oară în același an pe la sfîrșitul lunii septembrie. Dacă oile care au fătat toamna sînt bine hrănite și mai ales dacă au la dispoziție o pășune bună, mieii se dezvoltă frumos și pot fi opriți pentru prăsilă.

În a doua jumătate a lunii noiembrie, oia intră din nou în călduri și dată la montă ea fată din nou în luna mai, anul viitor. Iată deci că în primul an oia a fătat de două ori și în doi ani am obținut trei fătări.

Experiențe de acest fel s-au făcut și la noi în țară de către specialiștii din Institutul de Cercetări Zootehnice.

Astfel, în anul 1955 la Stațiunea experimentală zootehnică Palas (actuala stațiune Complexă Dobrogea) au fost injectate un număr de 70 oi în primăvară. Din acestea au intrat în călduri 58 de oi și au fătat 30, obținîndu-se 45 de miei.

La G.A.S. Peștera tratîndu-se oile în același fel în primăvara anului

1961, s-a obținut un procent de fecunditate de 70 la sută. Oile au fătat în toamna aceluiași an și au fost date din nou la montă.

Experiențe de acest fel s-au practicat de asemenea în primăvara anului 1962 și în G.A.C. Ciobanu și Topalu (reg. Dobrogea) și se practică într-un număr mare de gospodării de stat.

Aplicarea în practică a acestei metode prezintă multe avantaje economice. Astfel, se intensifică ritmul de folosire a oilor, obținîndu-se în viața unei oi 7—8 miei sau chiar mai mulți față de 5—6 ciți se obțin în mod normal.

Prođușii masculi (berbecuții) obținui se valorifică pentru carne într-un sezon cînd carnea de miel este foarte apreciată, iar mielușele se opresc pentru prăsilă. Monta mioarelor născute toamna se poate face primăvara, la împlinirea vârstei de 18 luni.

Mieii născuți toamna se pot tunde în luna iunie a anului următor cînd au vârsta de 7—8 luni, dînd o cantitate apreciabilă de lînă, în timp ce mieii născuți primăvara împlinesc în iunie de abia 3—4 luni și nu se pot tunde.

În cazul cînd oile fată toamna mai tîrziu, ele nu se mai dau la montă și continuă să dea lapte în tot cursul iernii. La apariția pășunii de primăvară, producția de lapte a acestora va crește, putînd fi mulse în continuare și în timpul verii. În felul acesta se poate obține o producție apreciabilă de lapte de la aceste animale.

Oile de la care vrem să obținem două fătări pe an sau trei fătări în doi ani trebuie să primească în tot timpul anului o alimentație bună și cît mai variată. Astfel, pe lîngă o pășune bună ele trebuie să primească în special în perioada cînd sînt gestante, un supliment zilnic de concentrate. Dacă animalele nu sînt bine hrănite, chiar dacă au prins în urma montei, mielul nu se dezvoltă normal și foarte adesea este lepădat.

Noua metodă pe care ne-o pune la îndemînă știința, dacă este bine aplicată pe animale bine întreținute, alimentate și îngrijite dă rezultate bune care duc la sporirea producției și înmulțirea numerică a efectivelor de oi.

Dr. OȚEL VASILE

Șef de laborator la Institutul de Cercetări Zootehnice

CREȘTEREA PORCILOR ÎN FLUX CONTINUU

Este cunoscut faptul că o fermă pentru creșterea și îngrășarea porcilor trebuie să cuprindă mai multe feluri de adăposturi. Astfel, ea trebuie să aibă construcții-sălaș în care se întrețin scroafele înțercate în pregătire pentru montă și gestație; maternități, în care se produce fătarea scroafelor și se face creșterea purceilor sugari pînă la înțercare; grajduri comune pentru creșterea tineretului porcin înțercat, pînă la vîrsta de 4 luni; grajduri de îngrășare a porcilor pînă la livrare. În fermele cu efective mari de scroafe se mai construiesc și grajduri speciale pentru vierii. Fiecare din aceste adăposturi e în așa fel construit, încît să corespundă condițiilor de igienă și satisfacerii procesului de muncă cerut de fiecare categorie de porcine adăpostite.

Construirea unei astfel de ferme necesită însă sume mari de bani pentru investiții (construcții separate, drumuri, rețele lungi de apă, canalizare, electricitate), suprafețe mari de teren, scoase din circuitul agricol precum și un mare număr de brațe de muncă. Toate acestea în-carcă prețul de cost.

Majoritatea gospodăriilor agricole colective de la noi în țară nu au profil specializat numai pentru creșterea porcilor, ci cresc și alte specii de animale: vaci, oi, păsări.

Pentru aceste gospodării s-a proiectat, iar după experimentare s-a recomandat, un nou tip de adăpost complex, care cuprinde într-o singură construcție compartimente separate pentru fiecare categorie de porcine, de la fătare pînă la faza de porci îngrășați. Acest adăpost complex a fost proiectat pentru 50 și 100 de scroafe matcă, împreună cu produșii respectivi. Un astfel de adăpost pentru 100 de scroafe matcă poate să adăpostească la un moment dat pînă la 1300 porci adulți și circa 400 porci sugari.

Complexul cuprinde următoarele încăperi:

Sălașul pentru scroafele gestante sau în pregătire, care are o suprafață de 1,50 metri pătrați pentru fiecare scroafă. Încăperea este folosită numai pentru odihnă, scroafele alimentîndu-se afară, în padocul pavat la care au acces liber. Lîngă de această încăpere, este compartimentul prevăzut cu boxe de fătare și boxe suplimentare pentru porci, numit „maternitate”. Aici sînt crescuți și porcii pînă la vîrsta de înțercare (2 luni). Numărul de boxe și suprafața lor sînt calculate încît să asigure adăpostirea a jumătate din efectivul de scroafe matcă (cîte o singură scroafă la boxă, în primele 10 zile după fătare, apoi cîte două scroafe într-o boxă împreună cu porcii respectivi). Alimentarea scroafelor se face afară, în padocul pavat, rezervat pentru ele. Alimentația se face în interiorul maternității numai cînd afară este ger și numai într-un spațiu special rezervat pentru aceasta. Prin uși speciale, porcii pot ieși liberi la padocurile pentru înșorire, iar hrănirea lor suplimentară se face în interior, în boxele mici situate lîngă cele ale scroafelor.

Tot lîngă maternitate, situat pe latura opusă sălașului de scroafe, se află compartimentul porceilor înțerc-

cați, adică al tineretului porcin pînă la vîrsta de 4 luni. Capacitatea acestui compartiment este astfel calculată încît să încapă 4 porci pe un metru pătrat. Alimentația se face în padocul pavat la care porcii au acces liber. Numai în timpul geros, alimentația se face într-o încăpere specială, cu care compartimentul are legătură directă.

De cealaltă parte a complexului se află compartimentele de îngrășare a porcilor de 4—6 luni (pentru care s-a prevăzut un spațiu de 0,35 metri pătrați de fiecare) și a celor de 6—8 luni (pentru care s-a prevăzut un spațiu de 0,45 metri pătrați de fiecare). Acești porci au în permanență posibilitatea de a ieși la padocul pavat unde se face și alimentarea lor. Tot aici sînt prevăzute și două boxe pentru vierii.

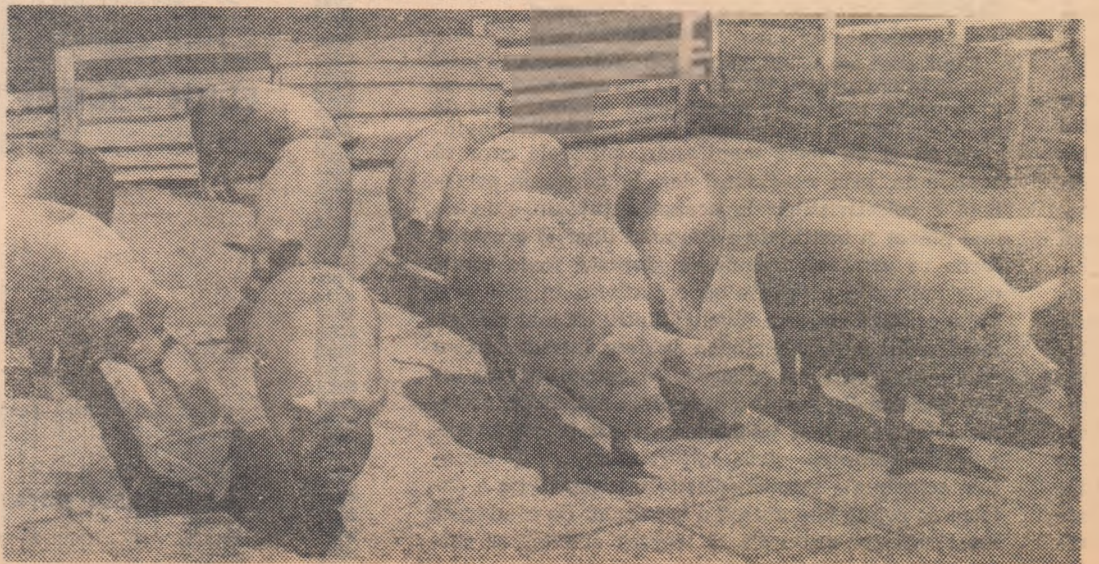
Pentru ca acest complex să funcționeze bine, o condiție esențială este aceea de a se dirija astfel montele și deci fătările, ca în permanență toate compartimentele sale să fie complet populate. În acest scop, efectivul de scroafe matcă se împarte în două. Scroafele din prima jumătate (lotul I) trebuie să fie date la montă în decurs de 21 zile (un ciclu de călduri). Aceste scroafe vor feta după circa 4 luni. A doua jumătate (lotul II) se va da la montă două luni după montă primelor, tot în decurs de 21 de zile. Ele vor începe să fete cînd primul lot a terminat înțercarea. Porcii înțercăți din prima fătare sînt duși în compartimentul de tineret iar scroafele în compartimentul sălaș, astfel că maternitatea rămîne liberă pentru fătarea scroafelor din lotul II. Scroafele înțercate sînt remontate în vederea celei de a doua fătări și astfel ciclul se repetă. Prin această montă dirijată se asigură ca scroafele să fete de două ori pe an, compartimentele să fie permanente folosite, trecerea diferitelor categorii de porci să se facă ritmic prin fiecare compartiment, iar livrarea de porci grași să se facă periodic, din 3 în 3 luni.

Trecerea prin adăpost a scroafelor și mai ales a produșilor acestora, dă caracterul de „flux-continuu”, de unde i s-a tras și numele complexului.

Avînd în vedere că sumele investite la o astfel de construcție sînt cu 35 la sută mai mici decît acelea necesare construirii unei ferme de aceeași capacitate însă cu adăposturi separate, din sumele economisite se pot cumpăra hrănitore și adăptatori automate, se pot instala becuri infraroșii în maternitate pentru încălzirea porceilor și se pot face instalații de apă curentă, canalizare și curent electric. Aceste instalații permit reducerea necesarului de forțe de muncă cu circa 30—60 la sută.

Astfel de complexe de creștere și îngrășare a porcilor sînt indicate pentru gospodăriile agricole colective cu o matcă de 50—100 scroafe și care au în afară de condițiile de alimentație și îngrijire necesare și posibilitatea introducerii instalațiilor de apă curentă, canalizare și energie electrică.

Dr. MIRCEA GRIGORIU
Institutul de Cercetări Zootehnice București

O parte din porcii aflați la îngrășat în G.A.C. Lipova, regiunea Banat.

SĂPTĂMÎNA LA O.N.U.

Etapa I a lucrărilor celei de a XVIII-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. a luat sfârșit o dată cu terminarea dezbaterilor generale. Încheierea primei etape a coincis cu un important eveniment internațional: intrarea în vigoare a Tratatului de interzicere parțială a experiențelor nucleare.

Lucrările adunării se desfășoară de acum înainte fie direct în plenary Adunării Generale, fie, mai ales, în cadrul celor șapte comitete ale ei.

Cea de a patra săptămână a sesiunii Adunării Generale a avut pe agendă probleme importante. S-a discutat mai cu seamă politica de discriminare rasială pe care o duce guvernul Republicii Sud-Africane.

Discutarea acestui punct s-a făcut în Comitetul Politic Special al cărui președinte, ales la începutul sesiunii, este delegatul țării noastre, prof. Iuliu Hașeganu. Pe mesele delegaților se afla un dosar de aproape 200 de pagini — raportul Comitetului Special — care descrie teroarea rasială ce domnește în R.S.A. și atrage atenția asupra pericolului acestei politici pentru continentul african. Dosarul lui s-au anexat răspunsurile date de guverne la scrisoarea președintelui Comitetului Special asupra felului cum consideră el că trebuie aplicată rezoluția adoptată la sesiunea trecută. În răspunsul dat de R.P. Română se arată că guvernul român s-a opus întotdeauna, în mod hotărât, politicii de discriminare rasială aplicată în Africa de Sud.

Comitetul Special a prezentat în Adunarea Generală un proiect de rezoluție care cere guvernului sud-african să abandoneze procesul intențat celor 11 persoane pasibile de pedeapsa cu moartea pe baza unor acuzații ticluite. Acest document condamnă guvernul Africii de Sud pentru neîndeplinirea pînă acum a rezoluțiilor O.N.U. privind încetarea represiunilor împotriva persoanelor ce se opun politicii de discriminare rasială și se cere tuturor statelor să-și aducă contribuția la îndeplinirea rezoluției în discuție. Adunarea Generală a votat proiectul de rezoluție prezentat de Comitetul Special, cu o mare majoritate: 106 țări din 111.

Comitetul pentru problemele bugetare al Adunării Generale a

O.N.U. a aprobat o rezoluție prin care se acordă noi credite în valoare de 18.200.000 dolari pentru finanțarea forțelor O.N.U. în Congo. U.R.S.S. și țările socialiste au votat împotriva acestei rezoluții care, introdusă în practică, înseamnă să se prelungească rămânerea trupelor O.N.U. în Congo pînă la 30 iunie 1964. Reprezentantul R.P. Române, Dragoș Șerbănescu, luînd cuvîntul la discuții, a arătat că, așa după cum a declarat Secretariatul O.N.U., principalele funcții ale operațiunii în Congo au fost îndeplinite, iar cererea actuală de continuarea acestei operațiuni are la bază mai ales menținerea ordinii și legalității în Republica Congo, elemente de natură strict internă. Este cert că forțele O.N.U. nu pot îndeplini funcții polițienești. Asumarea unui asemenea mandat de către trupele O.N.U. ar însemna un amestec în treburile interne ale Republicii Congo, o violare a articolului doi din Carta O.N.U.

Reluîndu-și luni activitatea, după o pauză de două zile, Adunarea Generală a votat o rezoluție de compasiune față de populația orașului Skoplje, crunt încercată de cutremurele de pămînt repetate în ultima vreme. Printre cele 56 de țări inițiatore ale acestei rezoluții se află și Republica Populară Română. Reprezentanta țării noastre, Maria Groza, a arătat că guvernul român s-a alăturat eforturilor depuse de statul iugoslav și de guvernele altor țări în opera de ajutorare a victimelor și de reconstruire a orașului.

În Comitetul Politic O.N.U. s-a hotărît în unanimitate adoptarea unui proiect de rezoluție prezentat în numele a 17 țări membre ale Comitetului pentru dezarmare de la Geneva. Documentul cheamă toate statele din lume să se abțină de a plasa pe orbită obiecte avînd la bord arma nucleară. Luînd cuvîntul în numele delegației R.P.R., Mircea Malița, adjunct al ministrului afacerilor externe, a subliniat faptul că interzicerea plasării în spațiul cosmic a armelor nucleare se înscrie printre măsurile îndreptate în direcția îmbunătățirii atmosferei internaționale.

Pe ogoarele sovhozului „Kirov” din Laitur (R.S.S. Gruzină) lucrează această mașină de recoltat ceai, cu o capacitate de 750 kg. frunze verzi pe zi.

Note de drum din U. R. S. S.

PRIN TREI REPUBLICI UNIONALE

Moscova — Kiev, Kiev — Moscova, Moscova — Tbilisi, acesta a fost itinerariul pe care l-au avut membrii delegației ARLUS cu prilejul manifestărilor organizate în U.R.S.S. la cea de a 19-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Am văzut Moscova de pe colinele Lenin, am vizitat centrul și periferiile Moscovei și pot spune că, în ceea ce privește dezvoltarea sa, Moscova este complet schimbată față de cum o văzusem cu cîțiva ani în urmă. Cartierele vechi s-au pierdut complet în imensitatea noilor construcții. Diametrul Moscovei s-a extins mult, blocuri și cartiere întregi au apărut și continuă să apară într-un tempo uluitor. Granițele capitalei sovietice se apropie de împărăția de argint a mesteceșilor, care se retrag în stepă.

Marile magistrale, pe care circulă în sus și în jos 6—7 șiruri de mașini, mulțimea de oameni de pe străzi și

din metrou, furnicarul din marile magazine, sînt imagini de viață activă dinamică și pasionată a capitalei sovietice.

Aceeași vertiginosă înnoire, același efort constructiv al oamenilor sovietici l-am întâlnit și în Kiev, orașul-grădina cum i se mai spune. Și aici, ca și la Moscova, oamenii sovietici desfășoară, sub conducerea Partidului Comunist, o măreață bătălie pentru îndeplinirea grandiosului program de construire a comunismului.

Întorși la Moscova ne reluăm călătoria pe bordul unui avion T.U.-104 și după două ore și jumătate de zbor lanțul muntos al Caucazului rămîne în urmă. Coborim în Tbilisi, capitala Gruziei sovietice.

Poporul Gruziei este un popor străvechi, cu o zbuciumată istorie. Cetățile ce străjuiesc orașul își vorbesc despre lupta îndelungată dusă de acest popor care a rezistat eroic tuturor năvălitorilor.

Vizitînd orașul Tbilisi nu-ți vine să crezi că acest oraș ce poartă pe umerii săi povara a 1 500 de ani, care înainte de revoluție se putea asemui cu un bazar turcesc, cu străzi înguste și murdare, locuit de oameni mai mult flămînzi și goi, este astăzi un oraș modern, cu străzi sever aliniate, străjuite de clădiri vaste, cu piețe dominate de siluetele semețe ale ploilor și chiparoșilor. Puterea sovietică a readus Gruzia la o viață nouă. Ea a devenit o țară înfloritoare, în familia republicilor surori ale Uniunii Sovietice, cu o industrie dezvoltată, cu o agricultură mecanizată și cu o intensă activitate culturală.

Clima caldă și umedă a făcut ca această țară să fie printre cele mai importante republici sovietice producătoare de ceai, tutun, struguri, mandarine, portocale, oleaginoase și sfeclă de zahăr. Aceste culturi ocupă locul de frunte în agricultura Gruziei.

În zilele călătoriei noastre am cunoscut și activitatea a două colhozuri, unul care produce citrice, situat pe țărmul Mării Negre la cîțiva kilometri de Batumi și al doilea în partea răsăriteană în Kahetia, patria celor mai bune și renumite varietăți de struguri.

Ceea ce merită să fie subliniat din viața satelor gruzine, este faptul că agricultura, cu ajutorul tehnicii, se transformă în industrie, că oamenii sînt convinși că sporirea productivității muncii este chezașia belșugului și că drept rezultat în casa colhoznicilor pătrund din ce în ce mai mult televizorul, frigiderul, că sînt îmbrăcați mai bine, gospodăria lor este îmbelșugată. Mulți fruntași ai recoltelor bogate posedă și mașini Moskvici.

Am părăsit țara sovietelor cu noi și puternice impresii, cu o admirație mereu reinnoită pentru înfăptuirea harnicului și talentatului popor sovietic.

SPIRIDON BULETE

AGENDA INTERNAȚIONALĂ

● La 12 octombrie, la Buenos Aires a avut loc ceremonia instalării lui dr. Arturo Illia în funcția de președinte al Republicii Argentina. În primul său mesaj adresat națiunii, noul președinte a anunțat adoptarea unor măsuri urgente pe plan economic și social pentru a se pune capăt haosului economic din țară.

La ceremonia instalării noului președinte al Argentinei a participat un mare număr de invitați de onoare, precum și delegații oficiale din 70 de țări. Delegația R. P. Române a fost condusă de Corneliu Mănescu, ministru al afacerilor externe.

În după-amiaza zilei de 15 octombrie, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe al R. P. Române, Nicolae Anghel, adjunct al ministrului comerțului exterior și Dumitru Fara, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Române în Argentina, au avut o întrevedere cu ministrul economiei al Republicii Argentina, Eugenio George Blanco.

Cele două părți și-au exprimat părerea că ar fi de interes reciproc găsirea unor noi posibilități în vederea dezvoltării relațiilor economice pe baze reciproc avantajoase între cele două țări.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

● La conferința Națiunilor Unite pe 1963 pentru anunțarea contribuțiilor la programul largit de asistență tehnică și la fondul special pentru anul 1964, destinate să ajute țările în curs de dezvoltare, tovarășul Titus Cristureanu din partea R.P.R. a comunicat contribuția țării noastre. În cuvîntarea sa el a arătat că Republica Populară Română apreciază cu deosebită simpatie eforturile pe care le depun țările în curs de dezvoltare, pentru crearea unor economii naționale sănătoase, prin punerea în valoare a tuturor resurselor lor materiale și umane, în urmărirea ridicării nivelului de trai al populației lor.

Falitul Chombe și-a trimis emisari în mai multe țări occidentale pentru a recruta mercenari. Unul din trimișii săi a arătat că Chombe pune mari speranțe în Republica Sud Africană, unde intenționează să recruteze piloți.

Colonialistul: — Omul ăsta n-o să te retuze. Garantiez eu!

Semnificativ pentru starea agriculturii din Coreea de sud este reducerea suprafeței însămînțate cu 600 000 hectare, dintre care peste 100 000 au fost ocupate de aerodroame, tancodroame și alte obiective militare.

Dictatorul PAK CIJAN HI: — Poate spune cineva că n-am introdus mecanizarea pe ogoare?..

Epigrame

Unui tractorist frutaș

El nu se umflă-n pene, nu
Ca alții, în trufie vană
Și-i explicabil: nu avu
De când se știe, nici o... pană!

„Bucurie-n sal la noi“ e intitulat
ultimul program al brigăzii de agitație
din Stănceni-Suceava.

Bogăția colectivelor
Precum văd, a inspirat
Și brigada, să prezinte
Un program foarte... bogat.

Colectiviștii din Nicșeni, Dornești,
Leorda și Drislea (Suceava) au obținut
producții mari de lapte de vacă.

Pentru-așa frumoase fapte
Aș dori cu voi să-nchin
Întii un pahar cu lapte
Și apoi... unul cu vin!

MICRO-VESTI DE LA BĂLCEȘTI

LIPSEȘTE...

La cooperativa din Bălcești, raionul Oltețu, elevii sînt în aceste zile cei mai frecvenți clienți.

- Aș vrea un maculator...
- Lipsește.
- Un caiet de desen aveți?
- Lipsește.
- Tuș, creioane colorate, liniare...
- „Lipsește“...
- Dar interes pentru procurarea acestor mărfuri, aveți?
- Lipsește.

DIN PRICINA RĂCELII

La căldură gheața se topește, iar apoi, apa rezultată se evaporă. Exact pe dos stau lucrurile cu echipa de dansuri a casei de cultură din Bălcești, care s-a topit... din lipsă de căldură. Fiind priviți „cu răceală“ de conducerea casei de cultură, cei peste 40 de componenți ai ei s-au topit rînd pe rînd de la repetiții, iar astăzi, dacă întrebă cineva de formația dansatorilor din Bălcești, i se răspunde că aceasta... s-a evaporat.

IRIMIE STRAUȚ

P.S. — De-așa vești
Te și lipsești!

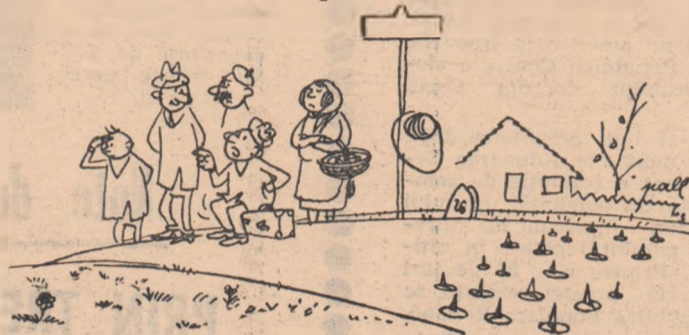
Desene de T. PALL

La G.A.C. „Grivița Roșie“ din Inșurăței s-au obținut dovleci furajeri în greutate de cîte 50 kg, dintr-un soi de mare productivitate.

— Copii, haideți la masă!

Șoferii autobuzelor I.R.T.A. de pe ruta Bălcești-Balș (raionul Oltețu) nu opresc în comuna Iancu Jianu deși au stație obligatorie.

— Și ce vă face să credeți că azi o să oprească și în comuna noastră?...

„OMUL CÎND E NECĂJIT“

După cum am aflat, corul din comuna Cața, raionul Rupea, n-a mai dat de mult vreun spectacol. În schimb, la fiecare repetiție... se dă în spectacol dirijorul Ion Schell, care, crezînd că dacă e din Cața, are dreptul să se poarte ca o cață și să-i repeadă pe oameni.

Am asistat și noi la repetiție. S-a cîntat o singură melodie: „Omul cînd e necăjit“. Solo voce: dirijorul Ion Schell. „Textul“ a sunat cam așa:

— Sinteți niște nepricepuți, niște nepricepuși... habar n-aveți de cîntat! etc. (ținem să precizăm că din respectivul monolog am ales fragmentul cel mai... blînd!)

Despre dialoguri nici vorbă nu poate fi la aceste repetiții, fiindcă dirijorul le interzice coriștilor să scoată vreo vorbă.

— Aici numai eu am cuvînt! — obișnuiește el să spună.

Și atunci, ce fac coriștii? Tac și nu mai vin. Iar corul tace și el, avînd o activitate care merge tot mai... lent.

Deci, vorbind în termeni de notație muzicală, dirijorul se poartă cu oamenii prea... vivace. Ce-ar fi să nu se mai răstească la colectiviști și să a-dopte un ton mai... andante?!

TRAIAN LALESCU

„PEDAGOGIE“

Gicușor, încă de mic a fost educat virtos ca să crească curajos, fără teamă de nimic!

Fiecare-i da tircoale cu metode... personale.

Cînd era de-o șchioapă-abia, maică-sa-l lua cu gluma: — Dacă nu te culci acuma vine „moșul“ și te ia!

Gicu se culca îndată și visa „moși“ noaptea toată

Taica-i da și el povață: — Hai la masă, vîi? Nu vîi? Dacă nu mîncîni, să știi — vine „gaia“ și te-nhață!

Gicu înghițea în silă de-ți venea să-i plîngi de milă.

Mai virtos să ia aminte cînd pleca prin sat mămica, îl lua la rost bunica: — Vine „lupul“... fii cuminte!

Cu-atîți „lupi“ și „moși“, e clar că Gicuș le-a prins respectul: sfaturile-și fac efectul și se țin de el coșmar.

Îi e teamă, cum vă spui pînă și de umbra lui.

După ani, părinții-l ceartă rîd de el și-i spun fricos, l-ar dori mai curajos... Și-atunci el de ce îi iartă?

I-ar certa, dar vorba aia: Se cam tome... că-l ia gaia!

ION RUȘ

GHICITORI

Cine poate să ghicească: Ce îngrop ca să trăiască?

(Vla de vie)

Am vreo patruzeci de fete Strînse laolaltă-n bete; Le dau vinul din găleată Dar... nici una nu se-mbată!

(Doagele)

Vara-n scutece-nfășat, E de soare, alintat. Și apoi nu-i supărat Că ierneză... dezbrăcat.

(Formbul)

I. TERBESCU

TINEREȚE

La noi, la Lehliu, nu e meci de fotbal pe care să nu-l vadă cei doi mari „microbiști“, cum le spune satul, Victoria Costache și Petrică Lechiușeanu. Deși vîrstnici, pensionari, ar lăsa la o parte orice, numai să nu lipsească de la vreun meci.

Deunăzi, în pauza unui meci, cineva și-a dat cu părerea:

— Eu unul cred că nu există nici cel mai mic lucru legat de activitatea sportivă din Lehliu pe care să nu-l cunoască nea Petrică și mătușa Victoria.

— Totuși, a zis altcineva, cred că nea Petrică e mai documentat. El are și un carnet cu însemnări sportive.

— Da, dar nu uita că tușa Victoria însoțește echipa de fotbal și în deplasare! l-a contrazis primul. Mai microbiștii, nici că se află!

Și uite-așa, c-o fi, c-o păți, cei din jur au încropit ad-hoc un juriu, iar cei doi înflăcărați suporteri sportivi, vrînd-nevrînd, s-au pomenit în concurs. Li s-au pus pe rînd șase întrebări, privind, bineînțeles, activitatea sportivă din Lehliu. Era curioasă toată lumea: cine va fi mai tare, mă-

tușa sau unchiașul? Și să vezi comedie: amîndoi au răspuns bine la toate întrebările.

— Să le mai punem una... pentru departajare! a propus unul pe ton oficial.

Intrebare de „incuietoare“: cînd și cu cine a realizat scorul de 18-0 echipa de fotbal Lehliu? Aici se vede știința! Meciul ăsta s-a disputat hăt, demult!

Răspunsurile au venit exacte și de data asta: în toamna lui 1944, cu echipa comunei Frumușica.

— Ce mai încoace și-ncolo, facem departajarea după vîrstă, a hotărît „juriul“. Premiul va fi acordat celui mai tînăr dintre concurenți.

Cînd ești născut nea Petrică?

— Păi, spre sfîrșitul... veacului trecut.

— Și eu tot așa, am 70 de ani, a zis mătușa Victoria.

— Atunci, ești cu șase ani mai... tînără!

Și zicînd acestea, unchiașul s-a ridicat în picioare, felițînd-o cu un gest cavaleresc.

V. FILIMON

soferului Tilică

IX

O aniversare aparte...

Din carnetul

Trecînd cu autocamionul pe la Perișoru, am aflat că în această comună va avea loc curînd o aniversare deosebită. Se va împlini un an de cînd au fost făcute săpăturile de fundație ale noului cămin cultural și de cînd

secția Fetești a I.R.P.C.B. (Întreprinderea regională de prestații și construcții București) promite mereu că va trimite meșteri care să înceapă „imediat“ lucrările de zidărie.

Cu această ocazie, va conferența însuși tovarășul Vlad de la sus-amințita secție, specialist în probleme de construcție și de... tăiat piroane! Pano-uri mari vor arăta cum va fi căminul, cîte săli va avea, iar tovarășul Vlad va vorbi despre „Incetul cu incetul se face nu numai oțetul, ci și căminul cultural!“ Am uitat să vă spun că sătenii din Perișoru au cumpărat toate materialele și le-au depozitat pe șantier, numai meșterii de la I.R.P.C.B. să vină mai R.P.D. Ce-i drept, fundațiile săpate din timp au fost bineșor degradate de ploii și de vînturi, dar urmele lor se mai cunosc totuși, așa că oaspeții invitați la trista aniversare vor putea deduce locul unde va fi construit căminul. De altfel, se va pune și o tăbliță indicatoare: „Aici se va înălța căminul cultural“.

Oamenii sînt dornici să ajute prin muncă patriotică la urgentarea construcției, numai că răspunsul tovarășului Vlad este mereu același:

— Graba strică treaba! Mai așteptați puțin! Veți vedea ce frumos va arăta căminul!

Și astfel, zilele și lunile trec, iar construcția căminului rămîne în aceeași neclînjire. Perișoreni întrebă la telefon într-una:

— Feteștiule, cînd vin zidarii să începem lucrul?

— Așteptați, venim rapid!

Dar pînă una alta, cimentul „rapid“, depozitat sub cerul liber, a și început să se strice.

— Tovarășe Vlad, trece toamna!

— Nu-i nimic, putem lucra și iarna...

— Tovarășe Vlad, să nu treacă și iarna... și primăvara!

— Nu-i nimic, vara se lucrează și mai bine...

Și cum cel de-al V-lea anotimp nu-i trecut în calendare, oamenii îl așteaptă totuși cu dorința să-și vadă căminul început și terminat!

TILICĂ

Pt. conf. NICOLAE TAUTU